

Briefing

Juni 2016
Nr. 100

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Marita Täppinen
Fornbacken 41, 2tr, 152 56 Södertälje
E-post: briefing@sgsresa.se
eller ordforande@sgsresa.se

Adressändringar:

Skickas till Ewa Knutsson
Slalomvägen 37, 461 58 Trollhättan
E-post: medlemsregister@sgsresa.se

Resemästaren:

Vår Resemästare är Lotta Borgiel
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker
E-post: resemastare@sgsresa.se

Sista materialdag för nästa nr. är 25 juli 2016.

Annonser:

En helsida kostar 1000 kr och en halv sida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.se
E-post: ordforande@sgsresa.se

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 250 kr. Familjemedlem 75 kr.
Plusgiro: 429 14 52-3

Lokala träffar

Öst 2 oktober

Inbjudan och program skickas ut som vanligt inom respektive region och finns på SGS hemsida ett par veckor före varje träff.

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
ordforande@sgsresa.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
0303-22 52 50
vice_ordforande@sgsresa.se

Sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
sekreterare@sgsresa.se

Kassör:

Ewa Knutsson
0767-96 55 00 kassor@sgsresa.se
medlemsregister@sgsresa.se

Vice kassör:

Bengt Cederfelt
08-96 14 95
vice_kassor@sgsresa.se

Klubbmästare:

Stefan Karlsson
08-550 361 39
klubbmastare@sgsresa.se

Briefingansvarig:

Marita Täppinen
08-550 156 14
briefing@sgsresa.se

Resemästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00
resemastare@sgsresa.se

Ledamöter:

Isabel Olesen
+45 613 032 64
ledamot@sgsresa.se
Magnus Andersson
042-14 67 51
ledamot@sgsresa.se

Innehåll

4. Ordförande har ordet	18. Sydamerika med Lars Palmgren
6. Vykortshälsningar	20. Uganda
8. Årsmötesprotokoll	22. Föreningens nya webbplats
10. 100 ord från tidigare redaktörer	25. Resa i Japan
12. Vårmötet i Borgholm	31. Colombia
15. Minnesvärt möte	39. Resemästarens sidor
16. Calle G. Nord in memorian	

Förstasidesbilden

Foto: Ing-Marie Henningsson

Kokbananen är stapelföda i Uganda. Av dem gör man matake, en potatismosliknande rätt. Mannen är på väg till marknaden, många kilometer bort, med sin tunga last.

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande medlemmar välkomna i föreningen:

Annika Christiansson,
Stockholm

Felicia Lundgren,
Torna Hällestad

Erik Hirschfeld,
Malmö

Charlotte Silverstolpe,
Stockholm

Anna-Karin Staflin,
Surahammar

Börje Svensson + fam.medl.,
Hökerum

Per Bengtsson,
Eva Holmgren,
Gimo

Anders Pettersson,
Inger Johansson,
Rävlanda

Gunvor Sällvik,
Staffanstorp

Hans o Karin Odelius,
Göteborg

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

Briefing nr 100

Jag tycker att det på många sätt är fantastiskt att vi har kommit så långt. Bara det faktum att vi har lyckats hålla Briefing igång under hela tiden och dessutom har haft lyckan och turen att ha engagerade redaktörer som ständigt har utvecklat och förbättrat innehållet. Det ska också sägas att vi under årens lopp har haft ett väldigt bra stöd från tryckeriet och dess personal som också har sett till att vi kunnat utveckla t.ex. användningen av bilder på ett väldigt bra sätt. Självklart beror det också på alla er som på olika sätt har bidragit till texter och bilder genom åren. Det är alltid lika roligt att bläddra i gamla nummer och minnas tillbaka. Det är tänkvårt och bör uppmuntra oss alla att bidra ännu mer. Dels för att underlätta redaktörens arbete, dels, och framför allt, för att sprida glädje bland alla medlemmar. Det är viktigt att påpeka att de populäraste och mest användbara inslagen är de korta glimtarna – att det där som vi kanske själva minns som höjdpunkter under en resa är det som också roar och inspirerar andra. Det finns ett stort stråk av vemod när jag läser bidrag från medlemmar vi inte längre har bland oss, men det är ett av många sätt på vilket de finns kvar i våra tankar och minnen.

Vårmetotet 2016 i Borgholm

Ett referat från vårmötet finns på annan plats i Briefing och jag ska inte ta upp plats och tid med annat än att uttrycka

min egen förtjusning över mötet. Tack vare Irene Favre så hade vi på otroligt kort tid fått fram ett välgjort och bra förslag från Strand Hotell och mycket tack vare andra medlemmar fick vi tips på bra programpunkter och intressanta föreläsare. Att vi dessutom fick ett fantastiskt väder och god mat gjorde ju inte saken sämre på något sätt. Årsmötet avlöpte utan sensationer och problem och på sidorna 8-9 finns protokollet. Så snart det är klart kommer vi att göra protokoll och andra handlingar tillgängliga via vår nya hemsida.

SGS nya hemsida

Sedan slutet av mars finns nu SGS nya hemsida i skarp drift och tillgänglig för alla. Här är det avsikten att publicera information och diskussioner som är av intresse för föreningens medlemmar. En av de centrala funktionerna är att uppdatera det medlemsregister som hemsidan ska innehålla. Arbetet med det pågår och succesivt kommer fler och fler att få ett e-postmeddelande om att man har lagts in och en uppmaning att agera för att slutföra och eventuellt komplettera registreringen. Jag vill än en gång uppmana alla som har en e-postadress att försäkra er om att vi har den. Är du det minsta tveksam så skicka den till kassor@sgsresa.se. På annan plats i Briefing har Staffan Tamm skrivit en mycket tydlig och användbar instruktion till hur det hela fungerar. Se gärna till att ha den till hands när ni får meddelande om att ni har blivit

registrerade. Det känns i det här sammanhanget riktigt och viktigt att ge en mycket stor eloge och tack till Staffan Tamm som har lagt ner ett stort arbete på att göra vår hemsida så attraktiv och användbar. Och det är inte färdigt med det! Kom gärna med förslag och idéer om hur vi kan ytterligare förbättra SGS hemsida.

Om framtiden

Långt innan vi samlades i Borgholm började arbetet med kommande möten och andra arrangemang. Föreningens höstmöte kommer att gå av stapeln i Kungälv och på det gamla anrika hotellet Fars Hatt. Det är också historisk mark som har mycket intressant att berätta. Vårmötet 2017 är inte helt avgjort ännu, men just nu är vi helt inställda på att vara i Nora – den tredje av våra fina trästäder där vi redan har besökt Hjo och Eksjö. 2018 är det så dags för oss att fira 30-årsjubileum och eftersom vi har genomfört tre mycket lyckade och uppskattade kryssningar vid tidigare jubileum är ambitionen att fortsätta i samma stil. Vår resevärdare,

Lotta, arbetar med ambitionen att vi ska vara på hyggligt nära håll och med bra förutsättningar i övrigt. Inget är ännu klart, men arbetshypotesen är att kryssa på Guadalquivir i Andalusien. Går planerna i lås kommer antagligen hela höstmötet 2018 att äga rum på kryssningen!

När man ser våra spännande resor, hör uppskattningen av Briefing och möts av alla uttryck för att man är nöjda med våra veckoslutsträffar och ser fram emot nästa träff vore det lätt att tro att alla dessa resglada människor som finns runt om oss skulle stå i kö för att få vara med i SGS. Men så är det inte riktigt. Under de senare åren har medlemsantalet sakta sjunkit och det finns all anledning att höja ett varningens finger för att vi inte kan vara för få om vi ska kunna ha den verksamhet som vi vill. Passa därför på att i alla lämpliga sammanhang göra reklam för föreningen och uppmana till medlemskap. Till sist vill jag önska er alla en minnesvärd sommar, vare sig ni tillbringar den hemma eller ute i vida världen!

Att vandra i andakt på sommarens ängar,
ja det kan väl inte betalas med pengar.
Men har du ett inre behov att betala,
beträd då gräsmattor som är kommunala.

Tage Danielsson

1.
Operabyggnaden i Sydney. Hälsning från oss på tre veckors resa i Australien och Nya Zeeland. Ewa o Lars Sandström

2.
Saudakau, 2016 01 15
Hej! Vi har åkt runt på norra Borneo. Där har vi sett massor av djur – apor, krokodiler, fåglar och en äggläggande jättesköldpadda bl.a. Nu fortsätter vi till Kuala Lumpur. Monica o Lasse Lindborg

3.
4/3 2016
Hej. Vi började med ett par dagar mitt i den centrala delen av gamla Havanna. Härligt intensivt folkliv. Besök på Hemingways favoritkrogar med hans specialdrinkar, fortsatte till hans villa.
Sedan rundtur i ett mycket naturskönt Cuba, med vänliga människor. Avslutar med ett par baddagar i Trinidad på den karibiska sidan. Vidare till Panama City och

kanalen och avslutar med några dagar på San Blas öarna. Mvh Ann & Sven

4.
18/4-16
Hälsningar från ett varmt o soligt Malta. Gör bussturer på ön + till Gozo o Comino. Historiskt spännande ö-nation. Birgitta L.

5.
En hälsning från Corsica. Vem vet vad som väntar runt nästa skarpa kurva, ett par kor, ett gäng grisar eller ännu en bitteliten fransk bil? Vi rattar försiktigt en liten Citroen C1. Hälsningar My Jakobsson.

6.
2016-05-04
Om du någonsin kommer fram till Samar-kand

Och det har vi gjort! Registan är en fantastisk vacker plats. Även bergen i Tajikistan är magnifika med höjder på över 7000 meter. Hälsningar Kristina B o Eric S

Digitala vykortshälsningar

Hej SGS:are !
Indonesien bjöd på rikt folkliv, stora tempel, apor och varaner. Och asksprutande vulkan.
Soliga hälsningar från Johan Sandström och Birgitta Klevfeldt.

Protokoll fört vid Scandinavian Geographic Society årsmöte i Borgholm den 7 maj 2016

§1 Mötets öppnande

Ordförande öppnar mötet.

§2 Val av mötesordförande

Årsmötet beslutar att välja Anders Gezelius till mötesordförande.

§3 Val av mötessekreterare

Årsmötet beslutar att välja Kerstin Strandskog att föra årsmötets protokoll.

§4 Frågan om kallelse till årsmötet sänts ut i laga ordning

Kallelsen till årsmötet har sänts ut enligt stagarna.

§5 Fastställande av dagordning för årsmötet

Dagordningen fastställs enligt förslag.

§6 Val av två justeringsmän att justera dagens protokoll

Marianne Billing och Ing-Marie Henningsson väljs att justera dagens protokoll.

§7 Styrelsens verksamhetsberättelse för det gångna året

Verksamhetsberättelsen föredras av ordförande. Den finns tillgänglig på papper för den som vill läsa den. Ordförande lämnar ordet fritt. En resa till Bhutan och Sikkim 13 -29 april saknas och läggs till.

Årsmötet beslutar att lägga verksamhetsberättelsen till handlingarna

§8 Styrelsens förvaltningsberättelse för det gångna året

Kassören går igenom balansrapport och resultatrapport via skärm på väggen. Handlingarna finns tillgängliga på papper för den som vill gå igenom dem.

Årsmötet beslutar att lägga årsbokslutet till handlingarna.

§9 Revisorernas berättelse

Revisorerna har gått igenom föreningens finanser och finner allt i god ordning och föreslår ansvarsfrihet för styrelsen.

Årsmötet beslutar att lägga revisionsberättelsen till handlingarna.

§10 Frågan om ansvarsfrihet för styrelsen

Årsmötet beslutar att ge styrelsen ansvarsfrihet för det gångna året.

§11 Val av föreningens ordförande för det kommande verksamhetsåret

Valberedningen föreslår omval av Anders Gezelius.

Årsmötet beslutar att välja Anders Gezelius till ordförande för det kommande året.

§12 Val av övriga styrelseledamöter för det kommande verksamhetsåret

Valberedningen föreslår: Omval av Lotta Borgiel, Bengt Cederfelt, Stefan Karlsson, Ewa Knutsson och Isabel Olesen samtliga för tiden 2016 – 2018.

Årsmötet beslutar enligt valberedningens förslag

§13 Val av valberedning

Omval föreslås av Gunnel Svensson och Sven Barthel. Till ny ledamot föreslås Irene Favre.

Årsmötet beslutar enligt förslag.

§14 Val av revisorer och revisorssuppleant

Omval föreslås av Lisbeth Runsteen och nyval av Birgitta Björklund. Monica Apell föreslås som revisorssuppleant.

Årsmötet beslutar enligt förslaget.

§15 Fastställande av medlemsavgift enligt stadgarnas § 5

Som alternativ till ev. höjning av medlemsavgiften föreslås att ett tillägg görs på resor och möten eller att familjetillägget höjs.

Efter diskussion beslutar årsmötet att inte göra någon ändring av medlemsavgiften. 250 kronor per år för enskild medlem och 75 kronor för familjemedlem behålls ett år till.

§16 Motion

Inga motioner fanns att behandla.

§17 Övriga frågor

På fråga svarar ordförande att årsmöteshandlingarna kommer att finnas tillgängliga på föreningens hemsida.

§18 Mötets avslutande

Ordförande avslutar mötet.

Ordförande

Sekreterare

Anders Gezelius

Kerstin Strandskog

Justeras

Ing-Marie Henningsson

Marianne Billing

100 ord från tidigare redaktörer

JAN WIGSTEN:
1989 - 1992

Briefing föddes i januari 1989 med mig själv som redaktör. Den anspråkslösa tidskriften sattes samman på mitt jobb på Äventyrsresor i Stockholm, som bl.a. utförde Magnus Anderssons fantastiska expeditioner. Briefing utkom de första åren två ggr per år. Det fanns varken datorstöd eller hemsida i början. Omslaget handtecknades, och vi hade en tävling för SGS logo, vilken var klar till det andra numret, inga bilder. Redan då presenterades uppslag till framtida resor av resevärdarna Calle Nord, till världens olika hörn. Efter hemkomsten bidrog resenärerna med referat av expeditionerna. Det var ju en tid långt innan Google.

KICKI LIND:
1993 - 1994

Det föreföll fullständigt orimligt. Året var 1987, platsen var Äventyrsresors katalog. Av alla de resor till exotiska platser som erbjöds tog den här definitivt priset:
”Tibet – i Sven Hedins fotspår.
Datum: 31 maj - 5 juli. Färdledare: Magnus Andersson.
Pris: cirka 49 000 kr”
Undertecknad sade modstulet till sin dåvarande arbetsgivare Tomas Bergenfeldt på Äventyrsresor att detta torde vara omöjligt att sälja, såväl vad gäller resans pris som ljudiga innehåll. Inte kunde jag ana att ”Tibet – i Sven Hedins fotspår” på nolltid skulle bli både fulltecknad och få en väntelista – med namn som

så gott som uteslutande bestod av ”blivande medlemmar” i SGS (föreningen som bildades 1988).

ANITA MARIA KARLSSON:
1994 - 2001

Även Briefing har erfarit den digitala revolutionen. Från Jannes handritade bilder till mailkontakt med skribenterna och layoutprogrammet Pagemaker, idag förpassat till en undangömd tillvaro på arbetsplatserna. I Pagemaker kunde jag montera bilder och text och resultatet blev ibland förbluffande.

Bärbara datorer gjorde att man kunde få mail från Janne Wigsten i Mongoliet medan Magnus Andersson ofta befann sig på resa i Mali eller Nya Guinea och inte gick att få tag på.

Fortfarande fanns det något som hette fax och jag hade en telefon, som man både kunde ringa och faxa på, men den som skulle faxa måste ringa först och berätta att det kommer ett fax.

ING-MARIE HENNINGSSON:
2001 - 2003

Det fanns ingen som ville ta över efter Anita Maria. Jag tyckte det var trist att vi inte skulle ha någon tidning. Så, med stöd av Sonja Danielsson, gav jag mig in i redaktörsjobbet, utan någon som helst erfarenhet. Men Nora tryckeri hade kunskapen. Vi hade många roliga diskussioner. Allt löste sig och Briefing kom ut i tid. Det var stimulerande med nya kontakter. Mycket tid gick åt till

att jaga material. Marianne Billing och Lennart Manning var räddare i nöden. De delade med sig av artiklar som de skrivit i andra sammanhang. Problemet att få in material kvarstår. Skriv mera!!!

GUNNEL SVENSSON:
2003 – 2009

Som Briefingansvarig kommer man i kontakt med en massa trevliga SGS-

are, även om det ibland blev lite tja-
tigt, då det behövdes material i form
av reseskildringar till tidningen. Det
var inte alltid som sådana fanns på
lager. Utan medlemmars medverkan
blir det ju ingen tidning. Jag måste
berömma tryckeriet i Nora för ett
utmärkt samarbete under mina år
som Briefingansvarig.

Lunch på fjället. Jämtland, maj 2009.

För 7 år och 28 nummer sedan, 23/5
2009, tog jag på Hållandsgården i Jämt-
land över stafettpippen.

Glöm inte att jag redan i juli behöver nya
artiklar & bilder till nummer 101.
Marita Täppinen

Vårmötet i Borgholm

Text: Eva Landervik

Vårens långhelg blev en försommarträff i kamratskapets tecken för oss 133 SGS:are som samlats på Strand hotell i Borgholm. Anders Gezelius hälsade välkommen vid middagen. Vi njöt av hotellets mat, utbud av badmöjlighet och dess läge vid Kalmar-sund med hänförande solnedgångar och härliga utevistelser så fort programmet medgav.

Dr. Nils Billings föredrag om Nubiens folk och de skatter som SGS-resenärerna ska besöka i ett kargt ökenlandskap förde oss genom årtusenden från forntid, Kerma, Napata och Mero till kristen tid (500 - 1300-tal) och därefter sunnimuslimsk tid. Sudan betyder "De svartas land". Han poängterade att de norra område som resan omfattar är utan konflikter.

I prof. Cecilia Stålsby-Lundborgs föredrag om antibiotikaresistens i ett totalperspektiv betonades att antibiotika är livräddande och ska användas

när det behövs. Totalperspektivet innefattar användningen i veterinärmedicin, humanmedicin och i miljön. Tidigt noterades resistensutveckling mot penicillin. WHO:s resolution avseende multiresistens har lett till en global handlingsplan. Där betonas vikten av ökad kunskap, bättre infektionskontroll och hygien m.m. För oss resenärer gav hon tipset: Håll dig frisk och om du blir sjuk, be om möjligt om odling innan eventuell antibiotika sätts in.

Årsmötet gick av stapeln utan sensationer. Vi får oförändrad medlemsavgift även nästa år. Pär Lindström tog upp en applåd som tack till styrelsen för dess arbete.

Lördagseftermiddagens utomhusaktivitet var ett härligt avbrott denna strålande sommardag. Man fick sträcka på benen och promenera i vacker natur upp till borgruinen och tillbaka, guidning både på vägen upp och i ruinen och dess museirum. Fika på borggården smakade förträffligt, så också de

kalla, läskande drycker man intog före middagen antingen i baren eller på någon terrass.

Ornitologen Magnus Ullmans föredrag om fåglar var enastående med fantastiska bilder, god pedagogik. Det var faktaspäckat utan att vara tråkigt en sekund. Vi fick en jämförelse mellan fåglar och övrig fauna. Slutsatsen blev att fåglar skiljer sig från alla andra genom sin klädsel - fjädrarna. Flygförmåga finns hos fler. Men vem kommer upp i ejderns 100 km/t i medvind? Liksom däggdjur är fåglar jämnvarma. De navigerar med solen och magnetsinne, men det gör havssköldpaddor också.

Kastellänen Jim Rudolffson, Borgholms slott.

De flesta fåglar är dagaktiva och ser bra. De ser alla våra färger och UV-ljus. Kråkfåglar har en osannolik förmåga till tankeverksamhet till skillnad från andra fåglar, som mest styrs av basala ganglierna i hjärnan.

Gunilla Brobergs reseberättelse från norra Indien och Bhutan fångade oss med vackra bilder på tempel och landskap och med information om detta för mig okända land, Bhutan stort som Jämtland och med 750.000 invånare. Många av dem verkade sysselsatta med vägarbeten på bergsvägarna.

Bodil Einarssons rapport från resan till Israel och Palestina gav en inblick i hur världsreligionerna möts i Jerusalem. Vi fick se bilder från bl.a. Jeriko, Masada-berget, Döda havet, En Gedi naturreservat och Kumran, där Döda-havsrollarna hittades, från Betlehem och Herodium fästningen.

Else Mellegård avslutade det officiella programmet med två egna filmer från Iran. Den första från de år hon och hennes familj bott där på 70-talet och den nya från en nutida resa. Hon påpekade skillnader mellan hur det var på shahens tid och i mullornas nutid. Likheter fanns också, t.ex. fattigdom, kiosker och marknader.

Tyvärr missade jag Maja Arnestads visning av bilder från Södra Afrika första kvällen. På lördagskvällen fick vi av Lars Sandström lära oss att man kan skicka riktiga vykort, som kommer fram, via sin mobil. Vi fick ett erbjudande från Postnord att pröva denna tjänst gratis för tre vykort förutsatt att man laddade ner appen "Riktiga vykort" inom angiven tid, vilket jag lyckades med tack vare en händig ung dam.

Torsten Rönn visade bilder och berättade om sin resa i Rumänien. Fågelbilderna från Donaudeltat imponerade. Han hade fångat biätare och blåkråka på samma bild. Sonja och Hans Johansson avslutade kvällens program med en humoristisk bildkavalkad på temat Nödingångar. Så vände vi hemåt efter dagar fyllda av nya intryck och med känslan av att sommaren verkligen hade kommit.

För mig är det en kär sommarö sedan barndomens glada somrar i Köpingsvik och på södra Öland. Strand Hotell med sitt läge och sina faciliteter fungerade perfekt för oss. Jag hann till och med utnyttja bassängen, andra provade kallbadhuset. Hemresan försenades med några timmars bilkö p.g.a. att det var en storhelg med fågelskådning, stugbesök, löpartävling på bron, och därtill vårt härliga SGS-möte.

Skogvaktare Christina Erlandsson, Slotsskogen.

Minnesvärt möte

Text: Ulla Lidström

En kväll i februari 2016 sitter jag i Addis Abeba tillsammans med några gamla och nya vänner. Vi bor på hotell Tegen, som ägs av det svensk-etiopiska paret Karin och Mulatu Belachew. Karin började berätta för oss om sitt liv:

Jag är född 1942 många mil utanför Luleå. Jag var nummer sju av åtta syskon. Pappa hade ett sågverk och ett litet jordbruk. Jag har fyra systrar som alla jobbade inom sjukvården, något som inte alls intresserade mig. Jag blev maskiningenjör. Jag hade ju hängt mycket hos pappa på sågverket. Men när jag kom ut med min examen var man inte intresserad av en kvinna i den branschen. Jag sökte jobb hos SIDA och blev erbjuden ett jobb i Etiopien på ett Community Development Centre. Jag skulle reparera jordbruksmaskiner. När jag kom hit så upptäckte jag att det fanns ju inga maskiner att reparera – de plöjde ju jorden med oxar och hemma-gjorda tråplogar. Men behoven var stora på många andra områden och det blev istället vattenbrunnar som jag fick bygga. En liten källa intill en skola blev mitt första projekt. Barnen hämtade sitt vatten vid källan mellan några stenar, men där drack även djuren och där tvättade man kläder. Råttorna tog sig också dit för att släcka sin törst. Behovet av rent dricksvatten var stort, och barnen blev ofta sjuka av orent vatten. Skolbarnen hjälpte till att gräva, med hjälp av tomma

plåtburkar, Vi hade ju inga verktyg. Det tog sin tid men efter några veckor var brunnen klar och övertäckt med ett cementblock. Vi lade ut vattenledningsrör och vi byggde ett vattenställe där korna kunde dricka och ett ställe för tvätt av kläder. Familjerna kunde nu få sitt vatten genom en kran, eftersom det i slutningen blev självtryck. Folket från byarna intill kom och ville att de också skulle få rent vatten. Sida betalade halva kostnaden och folket i byarna hälften. Vi byggde 16 brunnar under de fyra år som jag var där. Kvinnorna fick också lära sig bättre hygien, nu när de kunde få tag på vatten, och deras barn blev friskare. De fick även lära sig läsa och skriva, samt att sy och laga kläderna. Så var det dags att flytta 20 mil söder om Addis Abeba. Där jobbade jag tillsammans med smederna, som var de lägst ansedda i samhället. De flesta var lepra-sjuka, men för stolta för att tiggas. De jobbade på soptippen, där de hittade gammalt skrot som de kunde återanvända. Deras barn gick till marknaden och sålde det som tillverkats. Jag hjälpte dem att förbättra sin arbetsplats och organiserade dem i grupper och lyckades höja deras status. Mitt kontrakt med Sida gick ut och det var dags att återvända till Sverige. Kort därefter fick jag ett nytt erbjudande av Sida att återvända till Etiopien. Nu gällde det utbildning av tekni-

ker. Det blev ytterligare 5 år och jag stortrivdes.

Under den tiden träffade jag den man som skulle bli, och fortfarande, är min make.

Vi fick vårt första barn i Addis Abeba. Min man blev förflyttad i sitt arbete till Nairobi, Kenya. Under tiden i Nairobi fick vi ytterligare tre barn. När barnen börjat skolan kunde jag börja som volontär bland gatubarnen. Ett projekt inom missionen. Jag startade även ett "Hjälp till självhjälp" – projekt inriktat på att hjälpa kvinnor, som ju oftast får dra det tyngsta lasset med att försörja familjen. Kvinnorna valde själva en kommitté. De fick välja vilken typ av "bussiness" som de ville driva. De fick små lån som skulle avbetalas på varje månad under ett år. De som lyckades bäst var de som hade förstått att det var viktigt att föra kassabok. Ett mycket lyckat projekt, där de känner att de klarar av mycket, utan att bli biståndsberoende.

Under mina år som volontär hjälpte jag de olika kyrkorna att bygga och starta förskolor på sju olika ställen i slummen. Även en grundskola och en yrkesskola startades och de är fort-

farande i full gång. Det finns otroligt många barn i Nairobi som hamnar på gatan och ofta blir de upplockade av polisen. Bakom varje barn finns en historia. Att hjälpa ett barn till en drägligare tillvaro ger en stor glädje inombords.

Jag känner mig oerhört privilegierad som fått leva och arbeta i Etiopien och Kenya. Jag har lärt mig mycket mer, än vad jag har kunnat lära ut. Det finns så mycket mer i livet än det som räknas i kronor och ören. Nu är jag och min man tillbaka i Addis Abeba där vi driver ett konferenshotell. Men det ges alltid tillfälle att träffa de som lever på livets skuggsida också. Det finns mycket att lära än. Tre av våra barn bor i Sverige och ett i London. Vi har fått 5 barnbarn.

Jag frågade Karin vad familjen sa den dagen då hon kom hem och berättade att hon tänkte åka till Etiopien. "Pappa sa: Men vad skall du i Etiopien å göra, du som inte ens varit i Alvikstråk? Så jag åkte till grannbyn, med några få hus och tittade. Sedan åkte jag till Etiopien".

Carl G. Nord in memoriam

SGS förste resevärd Carl G. Nord har dött, drygt 90 år gammal. Han var en glad människa, allas vår käre Calle! "Han har ju skrattrynkor i hela ansiktet!" sa min syster Doris Brummer när hon såg honom för första gången. Länge skall vi minnas honom, vad han gjorde och vad som berättas om honom.

Calle föddes som prästson i Västmanland. Familjen bodde först i Karbenning men flyttade snart till Haraker. Sedan han växt upp dröjde det inte länge förrän han tog steget till Västerås, hemstaden resten av hans liv. Han blev skattmas, först i hemstaden och senare i Fagersta.

I Västerås utvecklades han till en

mångsidig man. Medfödda talanger odlades tillika med en uppsjö av hobbyverksamheter och detta trots att han sedan barnsben var praktiskt taget blind på ena ögat. Så var Calle konstnär. Men det var inte bara verket på pannån eller målarduken som var viktig. För Calle skulle även ramen vara ett av honom målat konstverk. Till Calles konstnärskap hörde även hans fotointresse. Han var skicklig både vad gäller film- och stillbildsfotografering. Hans julkort bestod alltid av ett motiv som han fångat med sin stillbildskamera. Sista gången Calle for iväg för att fotografera julkortsbilder var för sex år sedan då färden gick till Hjälstaviken i Uppland. Vackra höstfärger därifrån skulle bli det årets julkort.

Calle gillade att vara ute till havs. Redan som ung skaffade han en träbåt i mahogny som hette Trude. Mången äldre västeråsbo minns fortfarande Trude, där hon for fram över Mälarens vågor med skummet fräsande över fören. Calle var hängiven skytt och allmänt idrottsintresserad. 1952 gick OS i Helsingfors. Calle och några andra västeråsare beslöt sig för att åka dit. Trude packades och iväg for hon över Östersjön i konvoj med andra båtar. En prestation med tanke på att det då varken fanns mobiltelefon eller GPS. Calle var delägare av ett sommarboställe på ön Långholmen i Mälaren. Dit kom man med båt från Ängsö, en annan ö i Mälaren. På Långholmen samlade han ibland vänner till festlig samvaro. Man sov i tält eller i något av de små uthusen i trädgården. Någon kröp ihop i en våningssäng eller i pinnsoffan i köket. Det bjöds på gös,

inköpt hos fiskaren på Ängsö. Potatisen till måltiden grävdes upp i Calles land på Långholmen. Man hade roligt – som vanligt hos Calle.

Calle hade ett stort intresse för natur och kultur och hade rest omkring i världen för att få se och uppleva så mycket som möjligt. Magnus Andersson expeditions var ofta anlitad och kameran bar han alltid med sig. Han var en i den s.k. Bhutangruppen, en handfull äventyrare som för drygt trettio år sedan vandrade i Bhutan i Himalaya. Det var en hård och strapatsrik resa, men Calle var tuff och vältränad. Det finns många minnesvärda stunder från Bhutanresan med Calle som huvudperson. Jag minns ett tillfälle då vi hörde och såg blåfår (bharal) springa upp och nedför Himalayas branta sidor. Calle ville ha dem på bild. Han tog ett stadigt tag i filmkameran och sprang efter djuren! Hela dagen pågick jakten till dess att Calle med ett solskensleende kom emot oss ropandes: ”Jag fick dem. Jag har dem på bild!”

Som den förtjänstfulle resemästare Calle var kunde han konsten dels att göra nya SGS-resor attraktiva dels att värva nya medlemmar till SGS. Så minns Britt Bäckström i Bhutangruppen en alldeles särskild Bhutanträff för några år sedan. Efter en god middag satt hon och Calle tillsammans och mindes gemensamma episoder från Bhutan. Plötsligt bytte Calle samtalsämne. Han undrade om Britt skulle följa med på SGS Karibienbåtresa! Britt värjde sig, hon var ju då inte medlem i föreningen, som var ett måste för att delta i en sådan resa. ”Fundera på det” sa Calle med sin milda och ämbara röst. Och Britt funderade. Dagen därpå

ringde hon Calle och sa – ”ja”! Sedan dess är hon en hängiven SGS-are, som har sett Karibien.

Sådan var han, vår Calle, en i Bhutan-gruppen och den förste resevärdaren för SGS, föreningen som han för några decennier sedan var med om att bilda.

Gunilla Malm

för Bhutangruppen och
Anita Maria Karlsson.

Calle i Hjalstaviken, Uppland. Foto: Hans Jansson, 2009.

Sydamerika med Lars Palmgren i Vi-tidningens regi

Text och bild: Malin Engstedt

Stefan Granström och jag tillhörde de första lyckliga 20 som reste genom Chile, till Uruguay och till Argentinas huvudstad Buenos Aires med Lars Palmgren. Vår reseledare är en levande uppslagsbok om Latinamerika med sin bakgrund som Sveriges Radios

Stefan och sångerskan Isabel Parra i Santiago, Chile.

korrespondent i över 20 år.

Vi besökte en rad museer som Pablo Nerudas hus i Valparaiso, Violeta Parra-museet i Santiago, där den berömda dottern och sångerskan Isabel guidade, och immigrantmuseet i Buenos Aires. Genom Palmgrens unika kontaktnät mötte vi Sverigechilenarna som grundat Chiles första ur-och-skur-förskolor nära Puerto Montt, Mapucheindianer i Padre las Casas och en rad Sverigechilenare som återvänt till hemlandet efter militärjuntans fall i slutet av 1980-talet.

– Att permanent återvända till Chile är inte okomplicerat, berättade Claudia, en chilenska i min egen ålder som också turistade i indianbyn. Jag emigrerade till Kanada för över 30 år sedan och tänker inte återvända trots att flykten var mitt livs svåraste upplevelse. Många här upplever återvändarna, ofta välutbildade med nya erfarenheter, som ett hot och konkurrenter om jobb. Några intensiva dagar i Uruguay inled-

Mottagningskommittén i Montevideo: Carlos Medina och Axel Nilsson med Lars Palmgren.

des med middag med Ana Valdés som värdinna. Journalisten, debattören och författaren Ana, min bekant sedan 1990-talet då vi båda ingick i journalistmailgruppen Bang, fängslades 1974 av militärjuntan och flydde till Sverige 1978. Nu åter i Montevideo sedan 2011 skriver och översätter hon till och från svenska och spanska.

Den 28 februari 2016 hyllade en rad prominenta Sverigeuruguayare Olof Palme i Montevideo 30 år efter mordet.

Det var fascinerande att se kvinnor från olika vänskapsföreningar pryda bysten av Palme med fanor från båda länderna. Skulptören Carlos Medina talade både om sin skulptur och om politik. Axel Nilsson, företagaren med svenska föräldrar som växt upp i Buenos Aires, närvarade. Trots att olika politiska vindar blåst under 30 år rördes nog alla denna soliga söndag.

<http://www.vi-tidningen.se/upplevsydamerika-med-lars-palmgren/>

Uganda

Text och bild: Ing-Marie Henningsson

Uganda är ca hälften så stort som Sverige med ungefär 30 milj inv. Ekvatorn skär genom landet. Det är ett bördigt land, där man tar flera skördar om

året. Landet är väldigt vackert med stora slätter, gröna skogar och blånande berg.

Rift Valley delar Afrika. Den västliga delen går genom Uganda där den följer sjöarna Lake Albert, Lake Georg och Lake Edward. Den bildar en bred slätt med ett rikt djurliv.

Vita Nilen har sina källor där. Från Victoriasjön kastar den sig sedan, vid Murchison Falls, 43 m ner i Lake Albert för att fortsätta sin färd norrut. I Sudan förenas den med Blå Nilen, från Etiopien, och rinner så småningom ut i Medelhavet.

Resan jag gjorde arrangerades av Viktors Farmor, i Danmark. Då får man en massa danskt gemyt på köpet! Resan var inriktad på djur och natur. Vi besökte fyra nationalparker. Under inbördeskriget sköts många av djuren bort. Nu har mycket återhämtat sig.

Noshörningen finns ännu inte i vilt tillstånd men planeras att återutsätts. Övriga fyra stora (lejon, leopard, elefant och buffel) finns där och ett stort antal andra arter. Fåglar finns det i mängd! Mer än 1000 arter har observerats.

Ishasha, i Queen Elisabeth National Park, är känt för att vara det enda ställe där man kan få se lejon klättra i träd.

Det är alltid trist när man skrämmer små barn med sin blotta närvaro. Men mamma fanns till hands. Hon har en fantastiskt fin frisyra.

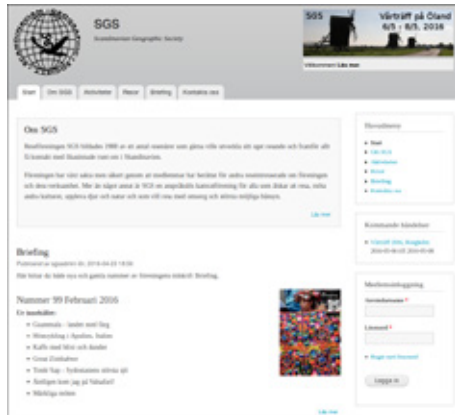
Vår reseledare hade bott flera år i Uganda och vi blev inbjudna tills hans vänner. Vi fick en inblick i hur man lever i landet. I en annan by gjorde man en fin fest för oss.

I februari 2016 var det presidentval i Uganda. President Museveni har suttit vid makten sedan 1986. Vi såg hur han utnyttjade statsapparaten för sin valpropaganda. Till slut arresterade han den viktigaste oppositionsledaren och vann då valet med 64 % av rösterna. Vägen till demokrati är lång.

Föreningens nya webbplats

Den 20:e mars 2016 bytte vår webbplats skapnad. Bland nyheterna kan nämnas:

- Adressen (URL) har ändrats från www.sgsresa.nu till www.sgsresa.se (men den gamla adressen kan fortfarande användas eftersom man automatiskt styrs om till den nya).
- Webbplatsens utseende (layout, färgskala, typsnitt) har förändrats.
- Strukturen (hur texter, menyer med mera hänger ihop) är ny.
- Webbplatsen är numera baserad på ett "publiceringssystem" (se nedan).
- Det har tillkommit en möjlighet att logga in vilket medför att vi kan ha en medlemsdel som bara är åtkomlig för SGS-medlemmar. Detta i sin tur gör det möjligt för alla medlemmar att bidra med till exempel diskussionsinlägg och kommentarer.

Figur 1: Webbplatsens startsida.

Det finns också en hel del som inte har förändrats och då tänker jag i första hand på innehållet eftersom större delen av de texter som (nu i början) finns på den nya webbplatsen helt enkelt har kopierats från den gamla.

De två sista av ovanstående punkter, publiceringssystemet och medlemsidorna, förtjänar kanske några kommentarer:

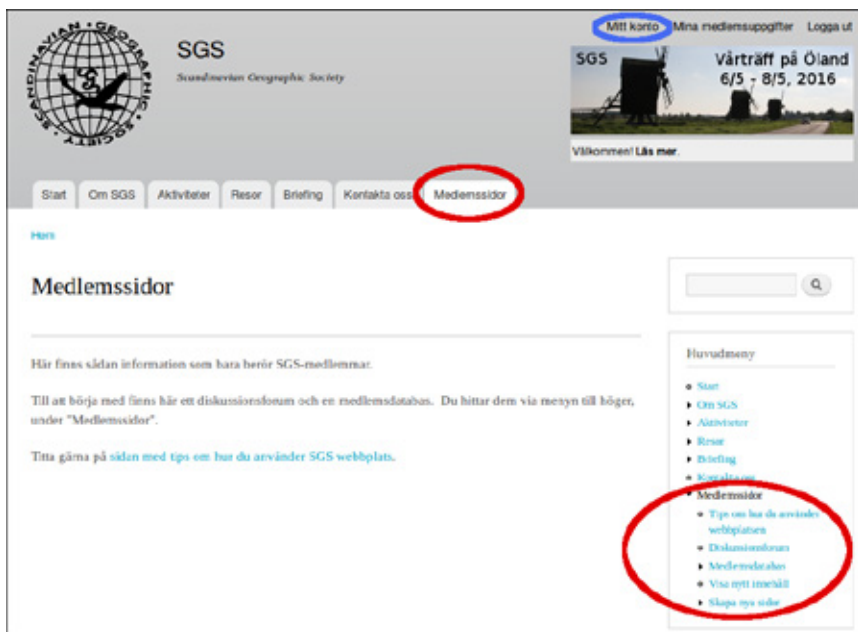
Publiceringssystemet

Den nya webbplatsen är byggd i ett publiceringssystem som heter Drupal (www.drupal.org) och det är ett fritt tillgängligt publiceringssystem som är baserat på öppen källkod (vilket är viktigt för många och tyvärr betydelselöst för ännu fler, se sv.wikipedia.org/wiki/Öppen_källkod).

En viktig fördel med att använda ett publiceringssystem är att det blir förhållandevis lätt att publicera texter och bilder, vilket gör att flera personer kan dela på redaktörssysslorna så att vi inte behöver vara beroende av en ensam webmaster som riskerar att bli en överbelastad flaskhals vid publiceringen. I en förening som SGS finns det ju dessutom en påtaglig risk för att webmastern råkar vara bortrest just när någon viktig eller brådskande information ska spridas bland medlemmarna.

Medlemsidorna

Den kanske viktigaste nyheten är att vi numera har en privat del av webbplatsen som bara är tillgänglig för SGS-medlemmarna och som blir synlig först när man har loggat in (Figur 2, röda markeringar; jämför med Figur 1 där fliken Medlemsidor saknas). Från början finns på dessa sidor en medlemsdatabas, ett diskussionsforum samt ytterligare några sidor som enbart riktar sig till medlemmarna. I framtiden blir det säkert fler typer av sidor.

Figur 2: Medlemssidorna visas först när man har loggat in.

Medlemsdatabasen är i skrivande stund (april 2016) långt ifrån fullständig, men tanken är att man ska kunna söka bland SGS-medlemmarna och till exempel se vilka som tillhör en viss region (Syd, Väst eller Öst) eller hitta fullständigt namn på någon man bara känner till för- eller efternamnet (kanske någon man pratade med vid föregående veckoslutsträff). Man kan även kontakta de medlemmar som har valt att vara kontaktbara via webbplatsen. Kontakten sker via en blankettsida och man kan därför inte se någon annans epostadress förrän man eventuellt får svar från vederbörande. Anledningen till att vi använder en kontaktblankett i stället för att visa epostadresserna är att vi vill minimera risken för att någon obehörig ska kunna samla in adresser för reklamutskick eller andra oönskade syften.

Diskussionsforumet innehåller redan några olika diskussionsämnen som kan tjäna som exempel på vad forumet kan användas till: "Samåkning till SGS-möte", och "Vilken är din favorit-ö?". Forumets grundinställning är sådan att bara inloggade medlemmar kan se det som har skrivits i diskussionerna, men det finns en möjlighet att göra enstaka inlägg av allmänt intresse tillgängliga även för besökare som inte har loggat in.

Hur får man tillgång till Medlemssidorna? Om föreningen redan har din aktuella epostadress behöver du inte göra någonting annat än vänta på ett meddelande som innehåller instruktioner om hur man gör för att logga in första gången. Om du inte är säker på att föreningen har din epostadress eller om ni är flera familjemedlemmar och ni bara har meddelat en enda adress, så behöver vi få in era adresser innan vi kan aktivera inloggningen. Skicka epostadressen (eller epostadresserna) till kassor@sgsresa.se eller använd kontaktblanketten på www.sgsresa.se/contact/kassoren.

Anledningen till att vi behöver ha en epostadress för varje familjemedlem och inte bara en per familj, är att publiceringssystemet använder epostadresser dels för att skapa ett initialt inloggningsnamn (som du kan, och kanske bör, byta i samband med att du loggar in första gången) och dels för att kunna skicka ut nya "engångslösenord" till dem som råkar glömma bort sitt lösenord och/eller inloggningsnamn.

Det finns naturligtvis inget krav på att man ska lämna sin epostadress till föreningen utan det går alldeles utmärkt att fortsätta att vara medlem ändå. Det är bara om man vill ha tillgång till medlemssidorna på webbplatsen som man behöver uppge sin epostadress, men det är naturligtvis ändå önskvärt att föreningen har medlemmarnas epostadresser så att man vid behov kan nå alla så snabbt som möjligt utan att portokostnaderna skjuter i höjden.

Några praktiska tips

När du har fått ett meddelande om att ditt inloggningskonto har skapats, är det bara att följa instruktionerna. I korta drag innebär det att du klickar på en länk som leder till en sida på webbplatsen där du skriver in din epostadress, svarar på en enkel fråga (för att visa att du inte är en robot) och klickar på "Skicka...". Därefter kommer du att få ett nytt meddelande som innehåller en länk som kan användas för att logga in en enda gång. Vid den första inloggningen ska du välja ett lösenord och skriva in det i två rutor. Det är egentligen det enda du behöver göra, men jag föreslår att du även tittar på några andra saker när du ändå håller på.

1. Det första förslaget är att du aktiverar möjligheten för andra inloggade SGS-medlemmar att kontakta dig genom att kryssa i rutan vid "Personligt kontaktformulär". Om du inte gör det vid den allra första inloggningen så kan du göra det vid ett senare tillfälle genom att klicka på "Mitt konto" (Figur 2, blå markering uppe till höger) och sedan välja fliken "Redigera". Om du, mot förmodan, inte skulle vilja bli kontaktad av andra SGS-are, så behöver du naturligtvis inte göra detta. Icke-medlemmar kan hur som helst inte kontakta dig via denna funktion.
2. Om du tänker skriva i diskussionsforumet eller i kommentarsfältet under vissa texter och inte vill skylta med din epostadress, kan du byta ut ditt inloggningsnamn från att vara din epostadress till något annat. Jag rekommenderar att du väljer ett inloggningsnamn av typen "Fornamn Efternamn", gärna utan "speciella" bokstäver som éúåäö eller ø, även om sådana bokstäver fungerar så länge man inte behöver logga in från en dator utan nordiskt tangentbord (till exempel på resa i något fjärran land). Det är i och för sig lätt för mig att säga (som inte har några exotiska bokstäver i mitt eget namn) så vill du använda några av våra fina nordiska tecken så är det upp till dig. Det kan förresten vara ett bra tips att byta inloggningsnamn även om du inte har något emot att skylta med din epostadress för nog ser det lite trevligare ut om man direkt kan se vem det är som har skrivit ett inlägg.
3. Sedan föreslår jag att du tittar på dina inställningar för "notifiering", det vill säga automatiskt utskickade meddelanden om nytt innehåll på webbplatsen, under fliken "Notification settings" (fortfarande under "Mitt konto"). Där kan du välja hurvida du vill få ett meddelande varje gång en ny artikel har publicerats på webbplatsen och om du även vill få ett meddelande när någon har kommenterat en tidigare publicerad artikel eller diskussionsinlägg.
4. Om du vill ändra sådana uppgifter som adress, telefonnummer och liknande som finns i SGS:s medlemsregister, går du in under "Mina medlemsuppgifter" (också uppe till höger).

- Om du någon gång skulle vilja publicera en text som är skriven i en ordbehandlare som till exempel Microsoft Word, kom då ihåg att först läsa om hur du filtrerar bort dold formatering med hjälp av knappen "Klistra in från Word". Detta finns beskrivet på sidan "Tips om hur du använder webbplatsen" (fliken Medlemssidor). En annan möjlighet är att omvandla dokumentet till en PDF och ladda upp den som en bilaga till ditt diskussionsinlägg (det fungerar inte för kommentarer som ju helst ska vara korta).

Finns det något mer att säga om vår nya webbplats? Ja, visst gör det det. Men det tänker jag inte göra här och nu. Logga in och utforska webbplatsen själv!

Staffan Tamm

Shinkansen (shin=ny och kansen=tåg).

Resa i Japan

Text och bild: Christoffer Lundén

Japan.....det låter lite annorlunda och spännande. Där har vi aldrig varit tidigare. Så när jag råkade läsa Läkartidningen i somras om en förestående studieresa dit i november med besök på japanska sjukhus så anmälde vi oss omgående. Resan var dock bara 1 vecka lång, så vi planerade en förlängning till det dubbla från början för att resa vidare på egen hand. Vi var 24 deltagare i gruppen, lite väl många för

att samtidigt hinna ut och in i tunnelbanetågen i Tokyo eller Osaka. Resan gick under namnet "Japan i höstskrud", så vi räknade med kyliga och regniga dagar.

Jag och min fru Ann gillar egentligen inte storstäder och Tokyo var inget undantag. Med 27 miljoner invånare är den STOR! Förvisso uppdelat i ett flertal områden över en stor yta, men ändå. Trafiken var egentligen inget

problem, ingen trängsel på gatorna eftersom man har ett fantastisk tåg-och tunnelbanesystem, man lämnar bilen hemma om man nu har någon. Snabba tåg både ovan och under jord, snabba och frekventa. Tågen stannar en kort stund, ut och in med resenärerna på sekunder och snabbt iväg igen. Japanerna är mycket disciplinerade och ingen skulle komma på tanken att tränga sig före någon. Så det var väl därför skickligt att vår reseledare Susanne lyckades med bedriften att hålla ihop den stora gruppen och få oss ut och in genom dörrarna innan de stängdes.

Vi tillbringade 3 dagar i Tokyo och tempot var högt, tidvis kanske lite för högt med tanke på allas vår ålder mellan 65+ och 65++.

I Tokyo besöktes världens största fiskmarknad, Tsukiji, en doftande upplevelse med en blandning av all världens fiskar, från sardiner till 300 kilos tonfisk och kontroversiella valsorter. Var sjätte fisk som fångas i världen säljs här. Vi besökte samma dag också Meiji Jinggu, en shintohelgedom tillägnad kejsare Meiji och han fru kejsarinnan Shoken. Entrén till anläggningen dominerades av en mängd tunnor med sake, som donerats till helgedomen. Trevligt initiativ! Vet dock ej om dom var urdruckna eller inte. Ginza disktriket, Tokyos exklusiva shoppingområde med dess många varuhus, restauranter och kaféer såg väl ut som i de flesta internationella storstäder, dock fylld med shoppingsugna japanskor iklädda bästa utstyrseln och välklädda stressade affärsmän.

Andra dagen besökte vi Sensojitemplet, beläget i stadsdelen Akamusa, ett

färgstarkt buddisttempel beläget vid Sumidaflo den. En lång shoppinggata, Nakamise, leder fram till entrén, belamrad med souvenirbutiker som säljer allsköns traditionella souvenirer i form av solfjädrar och ännu fler solfjädrar blandat med shoppar med japanska små maträtter.

Trötta efter alla tempelbesök tog vi en båt på floden som förde oss till en vacker park, där te kunde avnjutas på traditionellt vis med vridning av tekoppen i ett flertal varv, dock ej inkluderande den traditionella te ceremonin, vilket betonades noga på anslagen till anläggningen. Kejsarliga palatset inspekterades, men kejsare Akihito och kejsarinnan Michiko var tydligen inte hemma.

I Tokyo fick vi förmånen att besöka Chiba-Nishi General Hospital. Vid vår ankomst stod personal utanför i regnet och välkomnade oss viftandes med japanska och svenska flaggor. Deras Chiba-Nishi Heart Institute utför flest hjärtkateteriseringar i hela Japan, ca 2500 per år. Kateteriseringsstudion omfattar 6 rum med 24 kardiologer och 6 erfarna kardiiovaskulär kirurger i laget. I övervakningscentralen har man översikt av samtliga hjärtkateteriseringar som pågår, liknar lite av NASAs rymdkontroll vid en uppskjutning av en rymdraket och behövs yttersta expertis så tillskyndar professor Kazuo Misumi, som oftast är närvarande att bistå i enskilda fallet.

Efter tre hektiska dagar i Tokyo tog vi den berömda Shinkansen (shin= ny kansen=tåg), "nya stambanan" alltså nya tåget. Höghastighetståget utvecklades lagom till olympiska spelen i Tokyo 1964 och den första sträck-

ningen byggdes mellan Tokyo och Osaka. Det har efter hand byggts ut över hela Japan. I 320 km/t susar man fram genom landskapet på pelare och genom otaliga tunnlar. Jag kunde inte låta bli att jämföra dessa hundratals tunnlar med vår lilla tunnel på 8.7 km genom Hallandsåsen. Alla stopp vid stationerna varar cirka 30 sekunder. Avståndet mellan Tokyo och Kyoto motsvarar sträckan Stockholm-Malmö och avverkas på cirka 2 timmar. När konduktören kommer i den stora bekväma kupén bugar han höviskt och upprepar proceduren när han/hon går ut genom dörren i andra ändan. Något för SJ och X2000. Och inte blir man yr och åksjuk heller, vilket min fru Ann klagat på när hon har åkt X2000. I Kyoto finns 16 världsarv på UNESCOS lista. Vi tyckte kanske inte att staden imponerade så mycket. Guldpaviljongen i sin vackra omgivning ser ytterligt japansk ut och är det mest sevärda. De två översta våningarna är täckta med bladguld, därav namnet. Dock ser man inte originalet, en sinnessjuk tempelpräst satte eld på templet 1955 varefter ett nytt uppfördes. Annars är det en storstad som alla andra med skyskrapor och ganska full arkitektur. Templen var vackra men kan inte jämföras med de man ser i t.ex Burma men Kyoto var kejserlig huvudstad till 1868. I Kyoto ligger Giondistriktet. Gammal spännande bebyggelse med smala gränder, små mysiga restauranter vägg i vägg med de traditionella tehusen där stadens geishor håller till. Kyoto är lite av ett kulinariskt centrum. Vi tog Shinkansen till Hiroshima för en dag. Den 6 augusti 1945 briserade

världens första atombomb över staden med 100000 döda och en stad i ruiner som föjd. En kupolformad ruin står kvar och påminner om förödelsen. Vädret var som allra sämst, hållregn hela dagen och man kunde inte vistas utomhus. Atombombsmuseet var berörande och välordnat. Tid för reflektion. Jag funderade på om jag hade betalt min årliga medlemsavgift till Svenska Läkare Mot Kärnvapen (SLMK) och kom fram till att det hade jag nog gjort. På väg norrut igen från Hiroshima tog vi Shinkansen till Osaka. Där besökte vi ett sjukhus som var en kombination av vår moderna medicin och alternativ medicin, Meiji University Hospital of Integrative Medicine. Dom pratade ganska dålig engelska så vi hade lite svårt att förstå vad dom egentligen behandlade. Vi är inte säkra på om dom själva egentligen visste. Universitetet har varit ledande i utbildning och forskning i området Oriental medicine i 50 år och har som mål att integrera modern västerländsk medicin med gammal österländsk orientalisk medicin. Osaka har sitt ursprung i en väldig borg som började byggas på 1500-talet. En gång var det Japans största stad, men efter andra världskrigets förstörelse har den halkat efter Tokyo. Så var det dags för avskedsmiddag. Vi åt Kobe biff, wagyu, på en restaurant som hade erbjudits en stjärna i Guide Michelin, men avböjt. Det finns fler Michelin-restauranter i Tokyo än i London och Paris tillsammans. Jag är ingen stor köttätare, men måste tillstå att en mer fantastisk middag nog inte går att uppleva. Sju rätter och en biff som smalt i munnen, den mest pris-

värda måltiden jag upplevde i Japan, värd varenda yen!

Nästa morgon lämnade vi gruppen och for vidare på egen hand i sällskap med två kollegorna Per och Agneta. Vi tyckte att dom andra hade rest ganska långt för sju dagar i Japan, vi fortsatte i åtta dagar till och de var nog de mest upplevelsefulla.

Vi åkta än en gång med den läckra Shinkansen. Vi hade köpt tåg pass med obegränsat resande i hela Japan och det utnyttjade vi. Man bör tänka på att detta pass bara kan köpas innan man kommer till Japan. Kan ej köpas på plats. Vi reste söderut i tre timmar och hamnade i Kagoshima, en hamnstad på södra ändan av ön Kyushu. Från staden har man en vacker vy över sundet och Mount Shiroyama. Där hade vi bokat in oss på en ryokan (en gammaldags japanskt värdshus). Tatamimattor

på golvet, låga bord och sovplats på madrass på golvet. Toalett i korridor och väggar gjorda av papp. Men charm faktorn var mycket hög och innehavaren Mr. Nakazone var som klippt ur en japansk film. En skön kontrast till de lyxiga hotellen vi bott på under den första veckan. Detta var genuint. Dagen efter regnade det igen. Vi bestämde oss för att ta tåget en timme söderut längs kusten. Vi hade läst om att man i en liten by därnere kunde gå till stranden och låta sig grävas ner i sanden. Vulkanisk aktivitet gör att varm ånga kommer underifrån och ger en behaglig värme i sanden, enligt stadens broschyr nyttigt och avgiftande. När man grävdes fram skulle man känna sig som nyfödd, hur det nu känns. Efter att i två dygn ha pysslats om av herr Nakazone var det dags att resa vidare.

Guldpaviljongen i Kyoto.

Vår svenske vän hemma med mycket förflutet i Japan rekommenderade varmt att besöka en onsen (spa), en badanläggning med varma källor beläget i Kurokawa. Han beskrev stället som ”så nära himlen man kan komma.” Det ligger i mitten av ingestans, så vi fick planera med tåg med flera byten. När vi satt på det sista av flera stannade plötsligt tåget och blev stående, synnerligen ovanligt i Japan men hemma ganska vanligt. Banvallen hade blivit underminerad pga kraftiga regn, vi lämnade tåget och hade turen att få tag på en taxi som tog oss till vårt Sanga Ryokan i Kurokawa. Vi förstod vad vår vän hemma menade, det var magiskt. Ryokan var belägen i en liten skog i en trång dalgång med en liten bäck, överallt sipprade varmt

mineralvatten ut. Stora ångande pooler överallt. Där fanns 15 rum och när vi gick in vårt rum insåg vi att vi hade vårt eget privata onsen i vårt badrum. Pool av röd granit och sandsten, stor för 5-6 personer fylld med 30 gradigt vatten som hela tiden fylldes på. Mysfaktor 10 av 10 poäng. Middag och frukost intogs iklädd kimono i en egen liten matsal. 20-talet smårätter såväl till frukost som till middag. En kimonoklädd japanska såg till att vi trivdes. Sakén dracks ljummen och passade utomordentligt till de exotiska rätterna. Det mesta smakade bra, men rätt hästkött var nog inte i vår smak, det hoppade vi över.

Vi stannade i två dagar och tog ett sista stärkande mineralbad innan vi tog bussen till Mount Aso, en aktiv vulkan

Ann äter frukost på Sanga Ryokan.

Japansk toalettstol med värme, dusch och uppvärmd sits.

med senaste utbrott bara några månader tidigare. Det rök från vulkanen och den planerade linbaneturen upp på vulkanen fick anstå. Men vi njöt av den vackra naturen och bussturen upp till Aso. Lite varstans betade vildhästar, kanske framtida maträtt på någon Ryokan?

Vår plan var att bo över i staden Kumamoto på ön Kyushu, men alla hotell var fulla så vi fortsatte söderut till en liten stad, Yatsushiro där vi fann en fint litet hotell. Priset var lägre och det kändes genuint. Priserna i Japan är mycket de samma som hemma i Sverige. Med Japan Rail Pass är resandet billigt och tar dig överallt, men kom ihåg att köpa det innan man kommer till Japan, kan ej köpas när man väl är där.

Nästa dag ville våra vänner Per och Agneta se på ett museum, vi var mer nyfikna på att färdas ner mot Amakusa öarna. Vi tog lokaltåget som slingrade sig längs den vackra kusten en char-

miga fiskeby som är världsarv. Problemet var som vanligt språket, japanen i allmänhet pratar inte engelska även om dom påstår sig ha läst det i skolan. Läkarna vi träffade sade sig läsa engelsk litteratur, men förstod inte alltid de enklaste engelska ord. Men folks vänlighet var genuin.

Vi blev mycket förvånade och imponerade av de japanska toaletterna. Sitsarna är ofta uppvärmda och när man sätter sig på dom så startar musik liknande ett vattenfall för att dölja eventuella oönskade ljud. När du är färdig trycker man på en knapp varefter en jetström ljummet vatten sköljer och spolar rent underredet. Praktiskt och riktigt bra.

På kvällen gjorde vi misstaget att besöka en restaurant där ingen talade ett ord engelska och de vanligast förekommande maträtterna inte fanns som brukligt var på bild med någon text förklaring. Det blev helt tokigt. Jag och Per åt en enkel sallad, Ann nöjde

sig med en öl (japanska ölen är riktigt bra), men Agneta ville ha något mera fylligt och valde en för oss okänd rätt. Det fanns en bild av denna kötträtt på matsedelns första sida, men någon närmare förklaring vad det var kunde inte fås. När den slutligen kom in på ett fat såg den mycket egendomlig ut, slemmig sås med något märkligt friterat. Agneta är inte kräsen av sig, men nu spottade hon ut den konstiga maten efter en tugga då den smakade ganska illa. Med hjälp av kyparens översättningsprogram i sin mobil insåg vi att det var friterad tarm från gris, kallad hormones, på tallriken. Sen kom nästa chock, priset! De villa ha 4000 Yen för maträtten, och förklarade att 1200 var ingrediensen och resten var för att preparera den! Vi gav dem 1200 och lämnade stället. Papperskorgar är ovanliga i Japan, myndigheterna har tagit bort av med rädsla för att de kan härbärgera bomber. Sista dagen gick åt till att besöka Kumamoto. Stadens största sevärdhet är Kumamoto fortet, i sina dagar extremt fortifierat. Det belägrades i 53 dagar under Satsuma revolutionen,

samurajernas uppror och missnöje mot det kejserliga styret 1877. Rebelledaren, samurajen Saigo Takamuri ändade sitt liv efter det misslyckade revolutionsförsöket. Det var under den tiden, belägringen av fortet, traditionen att äta basashi (rätt hästkött) uppstod, fortfarande populärt i området kring Kumamoto.

Det sista vi gjorde i Japan var att besöka den gamla huvudstaden Nara. Många vackra tempel, åtta stycken upptagna på UNESCOs världsarvslista. Där finns bl.a ett tempel som hävdas vara världens största träbyggnad. Summering av Japan gav följande: Mest spännande är folket i sig självt. Skiljer sig från alla andra vi har träffat på. Artiga och mycket vänliga. Prydliga och propra, välklädda. Respekt för äldre uppskattades. Fru Ann tyckte att dom var för välorganiserade, ej speciellt spontana. Jag tyckte maten var spännande, men inte i Anns smak. God öl. Mycket homogent samhälle, få gästarbetare, flyktingar eller asylsökande. Få turister i relation till befolkningen på 90 miljoner.

Colombia, den enda risken är att man vill stanna kvar!

SGS Colombiansa – Anderna, Stilla havet och Karibiska havet

Text och bild: Olle Åberg

Bogota söndag, men vad har hänt med den vanligtvis kaotiska trafiken och alla bilarna? Borta. Istället är det fullt med fotgängare och cyklister som tar sig runt i stan. Söndagar är "ciclovía" i

Faktaruta

Tidpunkt: 160213 – 160301

Researrangör: Världens Resor

Reseproducent: Pelle Ståldal

Lokal arrangör: Top South Experience (TSE),

www.topsouthexperience.com

Guide och ägare till TSE: Fredrik Lennartsson

Bogota vilket innebära att gator stängs av för all biltrafik och det blir en vänlig trafikmiljö med enbart gående och cyklister. Vi börjar vår stadsrundtur med en loppmarknad, där finns allt

man behöver och lite till. Stadsvandring fortsätter till Plaza Bolívar, efter den sydamerikanske frihetskämpen Simón Bolívar, Candelaria (gamla stan), Boteromuseet och Museo del Oro, guldmuseet. En av höjdpunkterna vid ett besök i Colombia.

råvaran och som samhällen och makt byggdes på. Guldet användes mer som en metall för att göra föremål för utsmyckning och ceremonier. Juicer, det finns om inte oräkneliga så i vart fall många olika. Vi började prova och försöka få fram vilken som smakar

“Ciclovía”, söndag i Bogota.

Men var det guld som hade det stora värdet? Senare års forskning pekar på att det var salt som var den dyrbara

bäst. Testen pågick under hela resan så jag får återkomma i slutet på rapporten vilken juice som blev gruppens favorit.

Juicemeny.

På vägen till flygplatsen, El Dorado, får vi en rundtur i de mera moderna delarna av huvudstaden. Flyg söderut till Neiva för övernattnig och morgonen därpå buss drygt 200 km till San Augustin och den arkeologiska parken och världsarvet, "Parque Arqueológico Nacional San Agustín e Isnos" med sina pre-historiska stenfigurer. Området har den största koncentrationen av religiösa och megalitiska skulpturer i hela Sydamerika. De kreativa skulpturerna som mestadels står uppställda som statyer är gjorda av vulkanisk sten. De väger flera ton och gjordes framförallt under 100-900 år e.Kr. San Agustín var en av Sydamerikas första komplexa kulturer som grundades för ungefär 3000 år sedan och varade i nästan 2000 år.

I San Augustin besöker vi även en eko-

logisk kaffeodling. Luis Alejandro som vi besöker visar stolt upp sina odlingar, hela processen från böna till kaffe i koppen. Ekologiskt kaffe har blivit allt mer på modet, det betalas höga priser och produktionen har svårt att möta efterfrågan. Luis säljer hela sin skörd till en kaffehandel i San Francisco.

Att prova kaffe är en vetenskap, jag får lära mig att ska man verkligen få fram smaken så är det lättrostat som gäller. I det lättrostade kaffet ska man kunna känna både citrus och blommor. Jag säger inget om min kaffefavorit, mörkrostad Mollberg från Zoégas. Men nu är jag inte kaffetestare utan kaffenju-tare så det hela löser sig.

En viktig uppgift för SGS:are som reser i världen är att missionera för traditionen med elvakaffe och eftermiddagskaffe. Efter lite inledande tveksamhet

så har vi övertygat vår guide Fredrik om fördelarna.

Den mäktiga Magdalenafloden rinner upp här i bergen och vi kommer att följa floden under kommande dagar. Från bergssidan ser vi ner på Estrecho de Magdalena där floden forsar igenom en smal passage som endast är 1,7 meter. Man ska kunna hoppa över där men vår guide håller oss på behörigt avstånd. Floden föds i bergen ovanför där vi befinner oss, i nationalparken Puracé.

Vi åntrar bussen och åker norrut. På vägen tillbaka stannar vi till i byn Rivera och besöker de heta källorna belägna i vacker omgivning. Efter ett bad i de heta källorna och en god lunch så in i bussen för fortsatt färd. Efter en stund stoppas vi i en poliskontroll. Poliserna hade just blivit utrustade med en ny manick, jmf. en större mobiltelefon, för att enkelt kunna kontrollera vem man är och om man har haft något fuffens för sig. Poliserna knappade in chaufförens "social security number" (motsvarar våra personnummer) och manicken visade grönt. För vår guide Fredrik som är bosatt i Bogota gick det också bra. Men sedan när poliserna fick för sig att knappa in även våra personnummer så bröt systemet ihop. Och det hjälpte inte att vi viftade med våra svenska pass. Här skulle det kontrolleras på deras sätt. Efter att ha provat alla de varianter som fanns, så vinkade poliserna oss glatt vidare med ett "Bon viaje".

Några ytterligare timmar i buss norrut så når vi den lilla sömniga orten Villavieja. Strax utanför samhället så finns den lilla öknen Tatacoa med sina vindpinade sandformationer. Vi stan-

nar kvar tills det blir helt mörkt för att besöka det astronomiska observatoriet för att se på stjärnorna och för en föreläsning om astronomi. De morgonpigga åkte tillbaka till öknen och fick en spännande promenad och fina bilder i morgonljuset.

Magdalenafloden har nu växt till sig i storlek och vi följer flodens gigantiska dalgång mellan de östra och centrala utlöparna av Anderna. Resan fortsätter västerut till en gård i Kaffetriangeln i länet Quindío. Nu befinner vi oss mellan västra och centrala utlöparna av Anderna.

Byn Salento var en av de första som koloniserades på 1800-talet av invånare från Antioquia, norr om Kaffetriangeln. De kom i jakt på bra marker och de tog med sig sina mattraditioner, arkitektur, dialekt och värderingar. Salento är numera en populär by att besöka. Efter bypromenaden får man inte missa ett besök på kafé "El balcon de los recuerdos" (minnenas balkong). De hundraåriga italienska kaffemaskinerna används fortfarande. Och kaffet smakade utmärkt.

Vidare färd till Valle de Cocora där Colombias nationalträd vaxpalmen växer. Dessa jättepalm, på 60-80 meter, ger dalen en speciell karaktär och efter att ha upplevt detta promenerar vi i nationalparken intill, i en andinsk vacker skog.

De mest energiska medresenärerna under ledning av Márten släpper vi av på ena sidan ett berg och några timmar senare så kommer dom ned på andra sidan och precis i tid till lunchen på utmärkta restaurang "Donde Juan B". Med buss igenom Anderna, med den ena utsikten mer hisnande än den

Kaffemaskin.

andra. Hur många kurvor vi passerar på vägen upp och sedan ned tappar vi snart räkningen på. Men många lastbilar är det som gör oss sällskap. På kvällskanten kommer vi fram till Medellín. En stad med en nutidshistoria kantad av såväl framgångssagor som tragiska epoker. Men Medellín invånarna tröttnade på de ständigt pågående gangsterkrigen mellan olika grupper och röstad för förändring och fick en väldigt populär borgmästare som heter Sergio Fajardo, som satsade på att förbättra närmiljön och villkoren

för de utsatta i samhället. Resultatet lät inte vänta på sig. 2012 utsågs Medellín till världens mest innovativa stad, mycket beroende på de infrastrukturprojekt för stadens fattiga delar, såsom bibliotek, moderna linbanor och gigantiska rulltrappor upp till bostadsområden högt upp på bergen. Vi fick tillfälle att prova både den nya tunnelbanan och linbanorna upp till bostäderna på bergsidorna. Idag besöks både Medellín och även Bogota av representanter från andra världsstäder som vill lära sig hur en förändring kan göras och vad det betyder för de som bor i staden.

Fernando Botero kommer ursprungligen från denna del av Colombia och ett besök i Medellín måste inkludera ett besök på Museo de Antioquia där några av hans främsta tavlor finns.

Utanför själva museet står 23 av hans skulpturer. Boteros konstnärskap behandlar teman som är gör att man bättre förstår Colombia och utvecklingen i landet. Botero vem är det?

Tjocka figurer - inte alls - utan målningarna visar en persons karaktär.

Måndag morgon och dags för flyg till Bahia Solano, en av de vackraste platserna på Stilla Havskusten. Inkvartering på till ekolodgen El Almejal som vunnit pris som den bästa ekolodgen i Colombia för hållbar turism. Inte ens flaskvatten finns, vi förses med varsin vattenflaska och får fylla dem med lokalt och renat vatten.

Vi bor alldeles i närheten av nationalparken Utría. Med hjälp av några snabba motorbåtar tar vi oss till Utría för en introduktion till området, som innehåller fyra av de mest frodiga och samtidigt mest sköra naturtyperna på vår planet: korallrev, mangroveskog/

Knarkkungen Pablo Escobar målad av Botero.

träsk, tropisk regnskog och hav. En del av parken är stränder och även under vatten. Utría är en del av den biogeografiska regionen Chocó, ett område med hög global prioritet att bevaras på grund av dess biologiska mångfald, endemiska arter och är ett nationellt kulturarv.

Efter en introduktion av parkvakten blir det en vandring i mangroveträsk. Ja inte i själva träskan, det finns uppbyggda träbroar. Vålgjort och intressant. Så äntligen blir det tillfälle för bad, snorkling och en härlig lokal lunch som äts ur palmblad.

I Utríaparken finns det en stor mångfald av däggdjur som Bomullshuvudtamarin, Kapucinapa däggdjuret agutier, storörad opossum, röd näsbjörn, gnagaren paka, ocelot, spetshjort, navelsvin, mårddjuret Tayra och sengångare. Vi såg inga av dessa utom på bild men det var ju heller inte någon djurpark vi besökte. Man kan även se stora

mängder av fisk och havssköldpaddor och fågellivet attraherar ornitologer från hela världen. Våra fågelskådande medresenärer Ewa, Birgitta och Ulla-Britt gav sig iväg tidigt en morgon och fick se och höra 44 olika arter trots dåligt väder. Två vackra fåglar värda att nämna är Chestnut-mandibled Toucan och Collared Aracari. De fick också se en Dusky Pigeon, en oansenlig duva, med endast ett litet utbredningsområde, samt en del rovfåglar och fem arter av Tangaror.

En förmiddag vandrar vi in till byn för att besöka en lokal fiskare, se hur de lever och bor. Vi går vidare på vår utforskning av byn, en indianfamilj från embera-folket som paddlat ned längs floden, bosatt sig i byn och nu försörjde sig som snickare.

Vi hade trott att det skulle vara mycket mygg. Så vi hade försett oss med en elektriska myggdödare. Men på kvällen blev det strömavbrott så den var inte

till någon hjälp. Men mygg blev det heller inte mycket av, några få bara. ”Bristen” på mygg sadades bero på en ovanligt kraftig El Ninó som torkade ut de vattendrag där myggorna normalt skulle föröka sig. Tur för oss. Besöket i Bahía Solano avslutas med en musik- och dansuppvisning av Grupo Las Tejades. Frågan är om inte dansgruppens 85-åriga dam hade mest swing i kroppen.

Från Bahía Solano flyg tillbaka till Medellín och så buss till Oriente Antioqueño. Men innan det var dags att göra kväll så fick vi göra ett bonusbesök på det lokala museet, El Cristo Museo, med flest kors i världen, 2760 stycken. Vi räknade två gånger och det stämde.

Från El Oriente Antioqueño till sockertoppsberget Peñón de Guatapé/Piedra del Peñol. I området produceras enorma mängder grönsaker till Medellín och landets bäge kuster. Peñón de Guatapé/Piedra del Peñol är grädden på moset. Bussen tar oss upp på en avsats på det fristående berget med den mycket speciella formen och utmaningen är först upp till toppen. En utmaning som antas av våra medresenärer med mycket spring i benen. De klarar nästan den stipulerade tiden då vi ska vara tillbaka vid bussen. Men många trappsteg var det och tröjorna var blöta både bak och fram när dom kom tillbaka. Utsikten från den lägre avsatsen är också väldigt fin med utsikt över sjön och dess omgivningar. Likheten med svensk skärgård, skog och sjöar var inte långt borta.

Peñón de Guatapé/Piedra del Peñol Efter denna utflykt dags att flyga till ett världsarv och en av Colombias stora

sevärdheter nämligen Cartagena. Kristy, från Australien, är vår lokaguide. Kunnigt och engagerat tar hon oss igenom de historiska och centrala delarna av Cartagena. Hur Kristy hamnat i Cartagena ja det var väl det enda vi inte fick något svar på. Vi passerar gamla skyddsvärn och går längs dess bastanta stadsmur. Cartagena grundades 1533 och var en av spanjorernas viktigaste hamnar på den karibiska kusten. Efter en större brand på 1500-talet beslöts det att allt skulle byggas i sten och annat svårantänt material. Det koloniala arvet är välbevarat och de fina balkongerna är ofta prydda med färgglada blommor. Bakom vårt hotell ligger stadsdelen Getsemani, en stadsdel man inte gick in i ens på dagen tidigare, men nu upprustat och helt ok att traska runt i för att få den riktiga lokala känslan.

Finalen på vår resa i Colombia blev en heldag till Playa Baru i nationalparken Islas del Rosario. Sol, bad och bara njuta efter en intensiv men innehållsrik och minnesvärd resa. Efter att ha hurrat och skålat för två jubilarer, man pratar inte om damers ålder så bjöds det på en trevlig lunch. Mer sol och bad och sedan dags att åka tillbaka. På eftermiddagarna blåser det upp vid denna årstid och under de 30-40 minuter båtresa tillbaka tog, så blev vi alla helt genomblöta. Vad är en flumride på Liseberg mot detta? Men med alla vid gott humör så kunde vi på kvällen gå ut på stan i Cartagena för den sista måltiden på denna resa. Kultur, natur och folkliv är viktiga komponenter i en lyckad resa. Vår guide Fredrik gav oss en ytterligare dimension genom sina föredrag under

bussfärderna.

- Colombia 1900 – 2000, oro och knarkkarteller
- Militärtjänst och familjens betydelse i Colombia
- 1990 – nu, president Uribe, Plan Colombia, knarkodling och karteller
- Konflikter, 60 år av mer eller mindre inbördeskrig och nu fredsförhandlingar med FARC-gerillan med hjälp av norska medlare.

Men här börjar mitt tilldelade utrymme i detta nummer av Briefing ta slut så de berättelserna får anstå till ett annat tillfälle.

Vilken juice blev då vinnaren efter

våra landsomfattande tester och provningar? Guanabana, Mora (sura hal- lon, konstaterades att det är en typ av björnbär), Mango, Kaktus, Limonad eller Borojo, kallas även ”the super- fruit”? Svårt att hitta en vinnare, och smaken är olika, men vi kunde enas om att Colombia har många och goda juicer att erbjuda. Därtill en fantastisk natur, 11% är nationalparker. Kultur, mest från den spanska tiden men det finns även från tiden före spajorererna. Kan man åka till Colombia? Absolut. Ska man åka till Colombia? Varför inte?

Digitala vykortshälsningar

SGS-resenärer ska få 11-kaffe på en kaffefarm i Colombia.

Härliga resehälsningar från färdledare Fredrik Lennartsson, Ulla-Britt E, Kirsten W, Mari och Olle Å, Birgitta J, Bodil E, Kerstin E, Annika C, Kent och Ewa K, Catharina K, Rainer H, Kent och Anki E, Birgitta L, Mårten N och Birgitta L samt plantageägaren.

Resemästarens sidor

Vilken härlig vårträff vi hade i Borgholm! Bättre kunde det väl inte bli. Mitt bidrag till träffen var 2 nya spännande resor. Vi har stora upplevelser och spännande kulturer runt knuten och man behöver inte alltid åka så långt. Därför tog jag med mig en resa till familjen Vinkas i Ammarnäs som fått flera priser och utmärkelser för sina fantastiskt fina samiska upplevelser. Tyvärr var intresset svalt, så det blir inte en SGS-resa. Den andra resan går till Örnfestivalen i

Mongoliet och runt Altaibergen genom Kina, Ryssland och Kazakstan. Det är en sann expedition med Janne Wigsten som ledare och intresset var stort. Vill du få mer utförlig information om SGS-resorna rekommenderar jag dig att gå in på vår hemsida, www.sgsresa.se. Där läggs reseprogrammen ut så fort de är klara. Du kan också kontakta respektive researrangör och det är dem du pratar med om du vill anmäla intresse eller boka en resa.

Kalendarium

Västfjordarna på Island

3–10 juli 2016 **Väntelista!**

Södra Afrikas smaragder

12–27 sep 2016
Inställd pga problem med den lokala arrangören.

Vilda Paraguay med Anders Haglund

29 oktober–9 november 2016
2 platser kvar!
10–21 november 2016
1 plats kvar!
11–22 februari 2017
3 platser kvar!
22 juli–2 augusti 2017 **Väntelista!**

Från Kunming till Calcutta

13 november – 7 december 2016
1 plats kvar!
17 november – 10 december 2016
Full!

Sudan

12–22 januari 2017 **Boka!**
10–25 mars 2017 **Väntelista!**
Prel 10–25 mars 2018 **Intresselista!**

Norges vackraste öar

Prel 20–27 augusti 2017 **Boka!**

Örnfestival och okända Altaibergen

29 september–19 oktober 2017
Intresselista!

Jubileumskryssning

1 vecka i oktober/november 2018.

VÄSTFJORDARNA PÅ ISLAND VÄLKOMMEN TILL EN AV VÄRLDENS BÄST GÖMDA HEMLIGHETER

Välkommen till en plats där kultur möter natur i ett enda stort äventyr. Vi erbjuder dig en resa till en plats som har utsetts till en av de 24 mest bevarade hemligheterna i världen av Time Magazine. Följ med oss till Västfjordarna på Island. Här kommer du inte bara att få vara med om en resa, du kommer att få vara med om ett äventyr.

Resrutt: Reykjavik och bad i den Blå Lagunen - Borgarfjörður, Snæfellsnes-

Foto: Didier Baertschiger

Breidafjordur Islands skärgård – Latrabjarg - Vestfjordarna och Sudureyri - Horn - strandir - Isafjordur

Höjdpunkter: Islands utpost, storslagen natur, bad i varma källor, vulkaner, fågelskådning, unika matupplevelser, möte med människor

Datum: 3 juli – 10 juli 2016 Vänitelista!

Pris: 23 850 kr

Antal deltagare: 12-18

Arrangör:

Disa på Grönlandsresor,
info@gronlandsresor.se,
08-556 269 70

VILDA PARAGUAY MED ANDERS HAGLUND

Vill man se både puma och jaguar är det få platser, om ens någon, där chanserna är större än i Paraguay, även om det krävs viss tur här också förstås. Dessutom finns inte mindre än 400 arter fågel, 10 000 arter fjärilar, tapirer, jättebältdjur, krabbätande tvättbjörn, apor, grodor... I detta bortglömda land i Sydamerika bor bara 6,8 miljoner människor och de flesta lever i de södra delarna av landet. I norr är det naturen som härskar. Här är stora naturområden intakta och viltlivet rikt. Området Chaco i norr anses vara Sydamerikas bästa område för att spana däggdjur. Dit går vår resa.

Jesuiternas lämningar – ett världsarv

Men Paraguay har inte bara ett rikt växt och djurliv, det har också en rik historia och fina världsarv. Jesuiterna etablerade sig här på 1600-talet. De byggde kyrkor och samhällen där de samlade lokalbefolkningen. Ruinerna finns kvar och det syns tydliga spår hur kristendom och i viss mån ursprungsbefolkningens tro och traditioner blandats. Idag är resterna av denna epok upptagna på UNESCO:s världsarvslista. Vi ska också få inblick i detta.

Orienten i söder

Vi besöker också den hotade atlantregnskogen i söder och får här uppleva en helt annan biotop och har möjlighet att se andra arter vi inte sett tidigare. Flera av dem är endemiska.

Tid:

29 oktober–9 november 2016 2 platser kvar

10–21 november 2016 1 plats kvar

11–22 februari 2017 3 platser kvar

22 juli–2 augusti 2017 Väntelista

Pris: Från Asunción 37 900 kr (1EUR=9,50SEK)

Flyg till Asunción tillkommer, från cirka 10 000 kr. Vi bokar individuellt flyg, varför du kan förlänga resa på egen hand om du vill.

Antal deltagare: 7-9 personer, vilket är max vad infrastrukturen i norr kan ta emot.

Färdledare: Anders Haglund, biolog och en av SGS mest rutinerade och uppskattade färdledare.

Arrangör: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, tel 0151-209 00, mejl: lotta@granslosaresor.se

Boka!

FRÅN KUNMING TILL CALCUTTA MED FESTIVAL HOS NAGAFOLKET – YUNNAN, ÖVRE BURMA OCH NORDÖSTRA INDIEN.

Spännande gränsövergångar, storslagen natur, okända folkgrupper och häftiga städer.

På senare år har gränserna från Burma öppnats till Kina och nu senast Indien. Vägen Burma Road som kineser och engelsmän etablerade mellan Kunming och Calcutta under 2:a världskriget är nu återetablerad, vilket gör att det går att göra en oerhört spännande resa genom några av Kinas, Burmas och Indiens mest intressanta områden. Vi färdas genom ett storslaget landskap över floderna Mekong, Salween, Irrawaddy och Chindwin.

Vår resa börjar i Kunming, landar halvvägs i Mandalay och avslutas i Calcutta. Tre superintressanta kulturstäder som alla är väldigt olika. I övrigt rör vi oss genom vackra bergsområden som i alla tider varit väldigt svårtillgängliga. Hela området befolkas av olika etniska minoriteter, bland annat bai och dai i Kina, shan och chin i Burma samt meetei och naga i Indien. Merparten av dessa grupper ingår i den tibeto-burmanska språkgruppen. Årets största festival, Näshorns-festivalen, äger rum i Nagaland under tiden vi gör resan. Festivalen äger rum mellan 1 och 7 december varje år. Festivalen blir en av många höjdpunkter på denna resa.

Datum: 13 november – 7 december 2016, leds av Peter Nyman (1 plats kvar)
17 november – 10 december 2016, leds av Jörgen Fredriksson (Full)

Pris: 53 800 kr

Arrangör: Världens Resor 08-669 55 25, jorgen@varldensresor.se

Antal deltagare: Max 18 personer

Boka!

SUDAN MED NILS BILLING EN RESA I DE SVARTA FARAONERNAS LAND

Sudan – kan man åka dit? Där är väl bara krig och elände! Nej, inte bara, även om landet är mycket hårt drabbat. Området norr om huvudstaden Khartoum och upp mot gränsen till Egypten kan man resa i. Resten av landet avråder UD från att resa till. Jag kontaktade även vår svenska ambassad i Khartoum och de bekräftade. Vill ni följa med, kommer vi utgöra cirka 1 % av landets årliga turism. Hit kommer enligt uppgift inte ens 3 000 gäster per år.

I Sudan härskade de svarta faraonerna från 1000 f Kr till 300 f Kr. Dagens nubier i Sudan är ättlingar till de svarta nubiska faraoner som för 2 700 år sedan rege-
rade över det forna Egypten. Längs Nilen i Sudan finns en enorm kulturskatt!

Världsarv

På vår resa kommer vi att besöka flera världsarv. Napata var de nubiska kungarnas kröningsstad 800–400 f Kr. Det ligger nära det heliga berget Jebel Barkal som reser sig som ett landmärke i den nubiska öknen. Här finns fina grottmålningar bevarade. Vi kommer också utforska Meroë som var den kungliga huvudstaden 500 f Kr. Meroë anses vara ett av de viktigaste monumenten över de första civilisationerna som utvecklades i Afrika. Ett annat världsarv vi besöker är Naga, lejontemplet, och ruinerna efter det stora och viktiga templet vid bosättningen Mussawarat strax norr om Khartoum. Under resan kommer vi också ut i byar, möter byborna och dricker en kopp te tillsammans.

Två rundresor – en med logi på hotell och gästhus. Den andra med camping. Du kan välja mellan två rundresor, en baserad på camping och en där vi har en säng som väntar varje kväll. Båda resorna besöker de viktigaste historiska platserna,

men på campingresan kommer vi längre ut i öknen, till fler oaser och byar. På båda resorna färdas vi i 4-hjulsdrivna jeepar.

Vår färdledare och resefakta

Egyptolog Nils Billing leder vår resa. Han är religionshistoriker och författare till boken "Egyptens pyramider". Nils är lärare vid Uppsala universitet och även antropolog. Han är en uppskattad färdledare och har lett oräkneliga resor samt deltagit i flera arkeologiska undersökningar i Egypten.

Antal deltagare: 13-18 personer

Pris:

resa 1: 39 500 kr

resa 2: 41 500 kr

Tid: Resa 1: 12–22 januari 2017 med logi på hotell och i nubiska hus. Boka!

Resa 2: 10–25 mars 2017 Campingexpedition. Vänitelista!

Resa 3: 10–25 mars 2018 Campingexpedition. Intresselista!

Bokning görs till arrangören Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker, tel 0151-209 00, 070-686 88 55, e-post lotta@granslosaresor.se

Boka!

NORGES VACKRASTE ÖAR MED ANDERS KÄLLGÅRD

Följ med på en resa mellan Tromsø och Bergen där vi färdas med båt och besöker flera av Västnorges spännande öar. Vår färdledare på denna resa är Anders Källgård, född 1958, läkare, författare och nesofil (ö-älskare). Han har skrivit om öar och ö-liv i tidskrifter, antologier och egna böcker.

Dag 1 Ankomst till Tromsø, Stadsrundtur med Polarmuseet. Välkomstmiddag.

Dag 2 Redan innan vi går till sjöss gör vi en heldagsutflykt till numera broförsedda Sommarøy, som bjuder på ljuvliga vita sandstränder trots att vi befinner oss långt norr om polcirkeln. Den som följer med på vandringen uppför fjället Hillesøy får en spektakulär utsikt över ö-världen runt Tromsø. Ombordstigning på Hurtigruten kring midnatt.

Dag 3 Ombord på Hurtigruten och vi njuter av Lofoten, ett vidunderligt vackert ö-landskap som nuförtiden till stor del binds ihop av många broar. Anders Källgård håller med om att Lofoten trots sina broar är något av det vackraste han sett. Utflykt.

Dag 4 Vi stiger av Hurtigruten och beger oss till den spännande ön Lovund där vi övernattar. Det är en mycket liten och ganska isolerad ö som det gått ovanligt bra för, med laxodlingar och en fiskeindustri som varit mycket lönsam. För att komma hit måste vi lämna Hurtigruten.

Dag 5 Utflykt till ön Træna och med båt över Polcirkeln till den lilla ön Selvær. En vackrare båtresa är svår att tänka sig! Træna är en av Anders Källgårds favorit-

öar, huvudö i en liten ö-kommun och som kämpar för överlevnad. Under senare år har musikfestivalen som anordnas varje sommar gjort Træna mer känd.

Dag 6 Vega-öarna kommer vi till i samband med att vi återvänder till Hurtigruten. De är numera ett världsarv, och det märks att öborna är stolta över sin historia.

Dag 7 Ombord på Hurtigruten med bl.a. besök i Trondheim.

Dag 8 På eftermiddagen ankommer vi Bergen där vår resa avslutas.

Färdledare: Anders Källgård

Boka!

Preliminärt datum: avresa i perioden 20-25 augusti 2017, troligtvis den 20 augusti 2017

Antal deltagare: minst 20 och max 46

Preliminärt pris: cirka 25000 SEK inkl. helpension. Transport till Tromsö och från Bergen tillkommer. Vi hjälper dig gärna att boka flyg om du inte tar tåget. Bergensbanan mellan Bergen och Oslo är känd för att vara en av världens vackraste tågresor! För den som vill se mer av det spektakulära Nordnorge och som vill uppleva hela Hurtigrutensträckan kan vi boka Hurtigruten redan från Kirkenes till Tromsö innan ni möter Anders i Tromsö för den resterande delen.

Arrangör: Alexandra Widl, Grönlandsresor 08-556 269 70,
e-post info@gronlandsresor.se

Ön Selvaer

Vega-öarna

ÖRNFESTIVAL OCH OKÄNDA ALTAIBERGEN

En SGS-expedition med Jan Wigsten i Ryssland, Mongoliet, Kina och Kazakstan

Följ med på en pionjärresa runt Altaibergen genom Ryssland, Mongoliet, Sinkiang (Kina) och Kazakstan. Regionen Altai ingår i WWF Världsnaturfondens Global 200 eko-regioner med hög biologisk mångfald. Samtliga fyra länder är till ytan stora länder och minstingen, Mongoliet, är inte mindre än 3,5 gånger så stort som Sverige! Vår resa går till det dessa länders periferi där de strålar sam-

man i det inre av Asien så långt från världshaven man kan komma. Både naturen, kulturen och historien är mycket varierande då Altai är en korsväg av kulturer och historia. På den ryska och kazakiska sidan möter vi ett grönt och frodigt, skogsklätt landskap, medan den mongoliska sidan bjuder på ett kargt stäpplandskap och bergsökningar. Vi besöker skyternas gravfält från 500-talet f.Kr, men resans höjdpunkt blir kanske örnfestivalen i västra Mongoliet.

Färdledare

Jan Wigsten var medgrundare till SGS och Briefings första redaktör. En gotlänning som numera bor både i Visby och Ulan Bator med mongolisk fru och barn. Han startade Nomadic Journeys, ett mongoliskt reseföretag för 23 år sedan. Jan har lett resor bland annat i Mongoliet, Kina och de centralasiatiska sovjetrepublikerna inklusive Kazakstan redan i början av 1980-talet. Han har också varit rådgivare till WWF Ryssland i Karelen och på Tjukterhalvön (Chukotka) och rest med utrikesministern i ryska Altai republiken.

Under halva resan medföljer Jan's kollega Khanat Cheriyazdaa, som guidat National Geographic och andra till örnjägarna i västligaste Mongoliet. Khanat talar flytande ryska, kazakiska, mongoliska och engelska och är bosatt i Ölgii.

Antal deltagare: 10-15 personer

Budgeterat pris: 49 000 kr inklusive det mesta

Tid: prel 29 sep–19 okt 2017 (21 dagar)

Intresseanmälan!

Intresseanmälan görs till arrangören Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker, tel 0151-209 00, 070-686 88 55, e-post lotta@granslo-saresor.se

JUBILEUMSKRYSSNING 2018

År 2018 firar SGS 30 år och det vill vi fira med en traditionsenlig kryssning. Vi har planerat utifrån att resan ska vara tillgänglig för så många medlemmar som möjligt både ekonomiskt och geografiskt och att man ska kunna ta med sig vänner. Otaliga möjligheter har stötts och blötts, men när journalisten och författaren Thomas Gustafsson meddelade att han gärna vill vara vår ciceron bestämde vi oss. Thomas är utrikeskorrespondent och författare som bevakat Spanien under många år och skrivit en serie böcker om landet. Dessutom är han en van föredragshållare och har lett flera resor. Vår jubileumskryssning 2018 planeras därför gå till Andalusien och floden Guadalquivir. Vi kommer besöka historiska städer som Sevilla, Cadiz och Cordoba, men också byar och fina naturområden. Det är 2,5 år kvar och än så länge är resan i planeringsstadiet. Till höstmötet räknar vi med att ha mer fakta och kunna öppna resan för intresseanmälan.

Planerad tid: 1 vecka i oktober/november 2018

Arrangör: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker, lotta@gransloaresor.se, 0151-209 00.

B

Ans: SGS, CO Ewa Krutson,
Pellemsgatan 8, 461 20 Trollhättan

Norges vackraste öar *SGS-resa med Anders Källgård*

Längs den fantastiska norska kusten reser vi mellan Tromsö och Bergen med Hurtigruten och stannar till för besök på flera av Västnorges spännande öar. Vår färdledare på denna resa är Anders Källgård, född 1958, läkare, författare och nesofil (ö-älskare). Han har skrivit om öar och ö-liv i tidskrifter, antologier och egna böcker.

Datum: prel. 20 augusti 2017
Längd: 8 dagar
Pris: prel. ca 25000 SEK

Sydatlantens fantastiska djurliv *med M/S Fram* *Unikt program för SGS-medlemmar!*

Följ med på äventyr i de Antarktiska områdena! Pingviner, sälar, valar och albatrosser är några av de mest kända invånarna på dessa breddgrader. En specialresa där vi kommer till det fantastiska Sydgeorgien men även besöker Valdeshalvön och Falklandsöarna. Alla platser har ett oerhört rikt djurliv och på Sydgeorgien så är de nyfikna och visar ingen som helst rädsla för oss. Landskap med skarpa höga berg med dalarna täckta av glaciärer. Resan avslutas i Eldslandet i Sydligaste Patagonien. Färdledare på resan är Grönlandsresors Monica Larsson och Mikael Grönvik som båda rest i dessa områden tidigare. Monica har bott i Sydamerika och hennes spanska är nyttig att ha med sig både i Uruguay och Argentina.

Datum: 27 okt - 18 nov 2017
Pris: prel. från ca 79000 SEK

grönlandsresor
www.gronlandsresor.se

Rastaholms Allé 27
178 90 Ekerö
08-556 269 70
info@gronlandsresor.se